

РЕШЕНИЕ

№ 518

гр. София, 25.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора С.Димитров, като разглежда дело номер **10450** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от
Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 63 от Закона за
административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 91/ 10.08.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 1991/ 2011 г. по описа
на Софийски районен съд, СРС, НО, 93-ти състав е потвърдено Наказателно
постановление /НП/ № 13/ 18.01.2011 г., издадено от председателя на Съвета за
електронни медии, с което на „КТГ М. – П., П. и С – ие” СД за нарушение на чл. 126а,
ал. 5, т. 1 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание
"имуществена санкция" в размер на 3000 лева.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е
обжалвано от санкционирания търговец с искане да бъде отменено, заедно с
потвърденото с него НП. Релевираните касационни основания са за нарушение на
закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна
несправедливост на наложеното наказание - чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т. 3 от НПК, вр.
чл.63, ал.1 ЗАНН. Конкретните твърдения и доводи в подкрепа на касационните
основания са първо, че събирателното дружество не е имало задължение да
предоставя на СЕМ актуализиран списък на разпространяваните програми и
документите, свързани с придобиване на правата за разпространяване на програмите –
това е така, защото, дори да е вписано в Публичния регистър на КРС като заявило

намерение да разпространява, от дружеството не е извършвано разпространяване на програми в периода, посочен в АУАН. В чл. 125в ЗРТ е предвидено задължение за представяне на актуализиран списък на всеки шест месеца в тежест на предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми – принципната разлика между предприятие, заявило намерение да разпространява обществени електронни съобщения чл. 33, т. 1 ЗЕС и предприятие, което разпространява телевизионни програми по смисъла на чл. 123в ЗРТ. Касаторът подчертава, че разпитаният пред СРС актосъставител не е констатирал разпространяване на програми – поради това правната квалификация противоречи на описанието на нарушението.

Оплакванията за постановяване на решението при съществени нарушения на процесуалните норми е аргументирано с липса на съществени реквизити в АУАН и НП. Най – сетне, когато не може да се направи обоснован извод да е извършено нарушение, всяко наложено наказание се явява явно несправедливо.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв. С., който се позовава на уведомление вх. № 12 01 6593/ 04.11.2010 г. до КРС относно прекратяване и заличаване на дружеството от регистъра на КРС, както и на постъпило на 05.07.2010 г. в КРС уведомление, че не е извършвана далекосъобщителна дейност в селата Г., Д., Б. поле и Р., както и на издадени през м. юни и юли 2010 г. фактури за продажба на предназначено за спорната дейност оборудване.

Ответникът СЕМ, чрез юрисконсулт Ш. оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за нейната неоснователност.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка, съдът намира, че при установяване на фактическата обстановка, съдът е извършил непълен анализ на събрания по делото доказателствен материал - показанията на свидетелката Х. (актосъставител) и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Въззивният съд е приел за установено по несъмнен начин, че към датата на съставяне на АУАН - 04.11.2010г. предприятието „КГТ М. – П., П. и сие” СД фигурира в публичния регистър на КРС, тъй като е заявило намерение да разпространява радио и телевизионни програми в населени места. До изтичането на поредния 6 месечен срок – 24.08.2010г. в СЕМ не са представени списъци на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване правата за разпространяване на съответните програми. Въз основа на така съставения, връчен и възразен АУАН е издадено и процесното НП № 13/18.01.2011г., с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на „КГТ М. – П., П. и сие” СД чрез налагане на имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 126

а, ал. 5, т. 1 ЗРТ във вр. с чл. 127, ал. 2 ЗРТ. СРС приема, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, издаване и връчване на наказателното постановление, не са допуснати нарушения на процесуалните правила, установени с разпоредбите в чл.36-46 и чл.52-58 ЗАНН, както и че материалният закон е приложен правилно.

Не се спори, че „КГТ М. – П., П. и сие” СД е вписано в Публичния регистър на КРС на предприятията, уведомили комисията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения – мрежи и услуги, създаден на основание чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС. От този регистър е видно, че търговецът е вписан именно за услугата разпространение на радио и телевизионни програми, към датата на надлежно подаденото уведомление от 16.06.2005г. От легалната дефиниция на понятието разпространение на програми по §1, т.1 от ДР на ЗРТ, тълкувана във връзка с чл. 125к от ЗРТ относно съдържанието на предоставяната информация се налага извод, че адресат на задължението по чл. 125в, ал.1 от ЗРТ е предприятие, което действително разпространява радио и телевизионни програми и вписването в регистъра по чл. 33, ал.1, т.1 от ЗРТ само по себе си не е достатъчно да обоснове задължение за предоставяне на актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със: 1. придобиване на правата за разпространение на програмите; 2. придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми.

В разглеждания случай по административно – наказателната преписка са налице доказателства и фактически установявания, че дружеството е заявило намеренията си да осъществява разпространение на радио – телевизионни програми, но липсват данни предприятието действително да е излъчвало телевизионни програми по кабелната разпределителна мрежа в селата Г., Д., Б. Поле и Р. за съответния шестмесечен период изтичащ на 24.08.2010г. Още с подаденото в срок възражение срещу АУАН от дружеството - касатор е заявено, че от 30.06.2010г не са извършвани упоменатите в по чл.33, ал.1 от ЗЕС разпространение на радио и телевизионни програми поради това, че до посочената дата са били демонтирани кабелните мрежи и абонатите са били продадени на фирма Б.. Тези възражения не са взети предвид от наказващия орган, а освен че не са проверени и обсъдени от него, приложените в тяхна подкрепа доказателства в преписката са игнорирани и от СРС. По аргумент от чл. 125л, ал. 1 ЗРТ предприятието е длъжно да уведоми КРС относно обстоятелството, че не разпространява програми. Своевременното изпълнение на това задължение се установява от приложените към възраженията срещу АУАН писмени доказателства, които, с изключение на двете фактури, издадени в полза на приобретателя на оборудването за разпространение на телевизионни програми, са представени и пред АССГ. Видно от показанията на актосъставителя Х. единствените факти, с установяване на които се свързва търсенето на административно – наказателна отговорност са, че събирателното дружество фигурира в публичния регистър на предприятията и е уведомило КРС за намеренията си да извършва услугата разпространение на радио и телевизионни програми в селата Г., Д., Б. Поле и Р. и отрицателният факт, че до изтичане на срока от 24.08.2010г. предприятието не е предоставило списък на разпространяваните от него програми, както и договори, свързани с придобиването на правата за разпространение. Поради това качеството му на предприятие, което действително разпространява радио и телевизионни програми

за процесния период, не се явява доказано. Като е обосновал противоположен извод, СРС е приложил неправилно материалния закон. При недоказаност на елемент от състава на посоченото нарушение НП е незаконосъобразно и СРС неправилно го е потвърдил.

Решението на СРС следва да се отмени и вместо него, предвид изяснеността на спора, касационната инстанция следва да постанови друго такова по същество, с което да отмени НП.

Водим от горното Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 91 от 10.08.2012 г., постановено по н а х дело № 1991/ 2011г. на СРС, НО, 93-ти състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 13/ 18.01.2011 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „КГТ М. – П., П. и сие” СД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева за нарушение на чл.125в, т.1 от Закона за радиото и телевизията.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: